Baranyi Ferenc

Öregapám

Kalapos volt szegény öreg. Naponta
négy-öt kalappal lendített a sorsán,
s – ha adni-venni falvak összegyűltek –
árulta őket nagy vásári ponyván.

Néhány kalap - s a lányát férjhez adta.
Sok-sok kalap - s cserép került a házra.
S mikor már fedett fővel járt a környék:
öregapám a lét nyűgét lerázta.

Csöndes szerszámait hidegre tette,
hanyatt feküdt és ránccal körbesáncolt
szemébe húzta utolsó kalapját.
Meghalt. Csak addig élt, amíg muszáj volt.

(1959)

Jóna Dávid

Dédapám

Baranyi Ferenc Öregapám című versére

Hajadonfővel sétált, ezüstnyelű bottal,
kimérten, mint akitől elvenni nem lehet,
csemege boltja volt ekkor az öregnek,
amit elvett később az államgépezet.

Üdvözlésképpen, ha ismerős jött szembe…
- kalapja nem volt, azt nem emelhette -
megállt, s komótosan bevárta őket,
majd katonásan biccentett helyette.

A promenádon karöltve a dámák,
a galambok rebbennek a téren,
a múlt szépségeiben mindent megtalálok,
mint a borbély a borotvát saját műhelyében.

(2021)

A Könyvhétre jelenik meg a Kossuth kiadónál Baranyi Ferenccel egy közös kötetünk, ahol 44 kul-versére 44 versválaszt írtam. Ebből adnék egy párost mutatóba. – Jóna Dávid